

Full diocesà

6 de desembre del 2015

p5 –Presentat «Episcopus» a les institucions locals i del país

p6 i p7 –Claus de la reforma dels processos de nul·litat matrimonial

Jubileu de la misericòrdia a la catedral

Diumenge vinent, dia 13, inici a la parròquia del Carme de Vic a les 17:00h i pelegrinatge fins a la catedral, on s'obrirà la Porta Santa. Tots hi som convocats!

«Una veu crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'advent/ Cicle C

Lectura del llibre de Baruc

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culta-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

(5,1-9)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa:

Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

(1,4-6.8,11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

(3,1-6)

«Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern»

Joan Baptista, profeta de l'Altíssim

Raniero Cantalamessa, ofmcap

Joan Baptista, seguint la tradició dels antics profetes d'Israel, va predicar contra l'opressió i la injustícia social. Així, reconeixem fàcilment la idea que actualment tenim del profeta: algú que impulsa al canvi, que denuncia les deformacions del sistema, que apunta el seu dit contra el poder en totes les seves formes (religiós, econòmic, militar...).

Els profetes anunciaven una salvació futura; però Joan Baptista no anuncia una salvació futura; indica un que ja és present. Ell és qui apunta el seu dit cap a una persona i crida: «És aquí!» (Jn 1,29). «Allò que s'ha esperat durant segles i segles és aquí, és Ell!» Quin sotrac van sentir aquell dia els qui el van sentir a parlar així!

Els profetes tradicionals ajudaven els seus contemporanis a superar el mur del temps i a mirar el futur, però ell ajuda a superar el mur, encara més gruixut, de les aparences contràries i permet descobrir al Messies ocult. El Baptista inau- gurava així la nova profecia cristiana, que no consisteix a anunciar una salvació futura sinó a revelar la presència amagada de Crist.

Què ha de dir-nos tot això a nosaltres? Que també hem de mantenir junts aquests dos aspectes del ministeri profètic: compromís per la justícia social, d'una banda, i anunci de l'Evangelí, de l'altra. Un anunci de Crist sense l'acompanyament de l'esforç per la promoció humana resultaria poc creïble; un compromís per la justícia privat de l'anunci de fe i del contacte regenerador amb la paraula de Déu s'esgotaria aviat o acabaria en estèril contestació.

La imatge

La predicació de Sant Joan Baptista (1490). Domenico Ghirlandaio. Santa Maria Novella, Florència.

Hi ha una història de salvació, distinta però no distant de la història profana, teixida de la vida d'una gent senzilla d'un temps i d'un país. Mentre els «personatges importants» manaven i disposaven, Joan rebé la paraula de Déu al desert i predicà un baptisme de conversió que permeté que Jesús trobés un poble ben disposat i que tothom pogués veure la salvació de Déu.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

7 dilluns

—Sant Ambròs, bisbe i doctor (339-397)
Isaïes 35,1-10 / Salm 84 /
Lluc 5,17-26

8 dimarts

—**La Concepció Immaculada de Santa Maria Verge**
—Santa Ester (llibre del s.II aC)
Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38

9 dimecres

—Santa Leocàdia, màrtir (ss.III-IV)
Isaïes 40,25-31 / Salm 102 /
Mateu 11,28-30

10 dijous

—Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir (ss.III-IV)
—La Mare de Déu de Loreto
—Sta Júlia (ss.III-IV)
Isaïes 41,13-20 / Salm 144 /
Mateu 11,11-15

11 divendres

—Sant Damas, papa († 384)
—Sant Eutiqui, màrtir
Isaïes 48,17-19 / Salm 1 /
Mateu 11,16-19

12 dissabte

—La Mare de Déu de Guadalupe
—Sant Maür, màrtir († 283)
Eclesiàstic 48,1-4.9-11 / Salm 79 /
Mateu 17,10-13

13 diumenge III d'Advent / Cicle C

—Santa Llúcia, verge i màrtir (ss.III-IV)
—Santa Otília, verge (S.VII)
Sofonies 3,14-18a / Isaïes 12,2-6 /
Filipencs 4,4-7 / Lluc 3,10-18

Notícies Breus

Nova campana

La parròquia de Sant Andreu de Tona celebra tot una sèrie d'actes amb motiu de la benedicció i inauguració de la campana del Castell.

Després d'una conferència a càrrec d'un monjo de Montserrat i de la benedicció del senyor bisbe, el pròxim diumenge dia 13 en un matí de festa al pla del Castell està prevista que s'hissi la campana, la qual farà el toc inaugural, si Déu vol, la nit de Nadal.

Agenda per als catequistes

Delegació de Catequesi

- Reunions del ple de la Delegació de Catequesi: 3 octubre, 16 de gener, 12 març (preparació Jornada de Vic), 4 de juny (matinal del ple).
- Jornada Diocesana de Catequesi, JUBILEU DELS CATEQUISTES: diumenge 13 de març (IV diumenge de Quaresma) a Vic.
- Jornada Diocesana d'Infants: dissabte 16 abril (III setmana de Pasqua).

Matinal missionera el 7 de desembre

Delegació Episcopal de Missions

Aquest dilluns dia 7 de desembre se celebra una matinal missionera amb motiu del cinquantè aniversari del decret *Ad gentes* del Concili Vaticà II. Hi haurà els següents actes:

A 2/4 d'11 del matí, al Seminari de Vic, taula rodona sobre «Les missions ahir i avui», amb diversos testimonis missioners.

A les 12 del migdia, eucaristia.

A la 1, a l'església parroquial de la Pietat (capella fonda), obertura d'una ex-

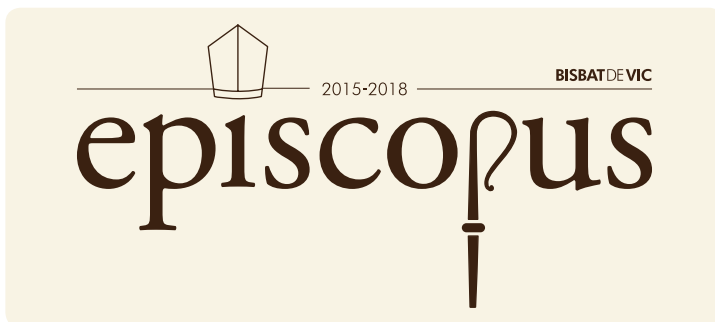
posició sobre les missions diocesanes del bisbat de Vic.

Ad gentes divinitus és un dels setze documents i un dels nou decrets del Concili Vaticà II, dedicat a l'activitat missionera de l'Església, que, segons el mateix document exposa, «desitja delinear els principis de l'activitat missional i reunir les forces de tots els fidels perquè el Poble de Déu, caminant per l'estret camí de la creu, difongui pertot arreu el regne de Crist». Va ser promulgat pel papa Pau VI el 7 de desembre de 1965, demà fa mig segle.

«Episcopus»: una proposta de diàleg amb la societat

Anna Guixà

L'acte de presentació del projecte «Episcopus» va tenir lloc el dimecres 25 de novembre a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal de Vic amb la presència del conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig; el subdelegat del govern espanyol a Barcelona, Emilio Ablanedo, l'alcalde de Vic, Anna Erra, l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, entre altres autoritats representats de les diverses institucions del país.

«"Episcopus" neix com una iniciativa per a tornar a l'essència de l'Església, a través d'una mirada agraïda al passat, per a viure amb passió el present i albirar el futur amb esperança», explica Mons. Romà Casanova.

Per altra banda, el conseller d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya va remarcar que «amb aquest acte es referma la voluntat de la Generalitat de donar suport a aquest gran projecte que ha de ser vertebrador de la societat d'avui dia al llarg dels pròxims quatre anys». Durant

l'acte es van presentar quatre peces significatives i originals de cada un dels bisbes, explicades conjuntament amb un breu extracte d'un text original i de l'època per cada un dels bisbes que justifiquen l'efemèride: Francesc Veyan, Torras i Bages, Cinidi i Oliba.

En l'acte es va posar de manifest la grandesa i l'ambició del projecte «Episcopus». El subdelegat del govern espanyol va apuntar que veia en aquestes efemèrides «l'oportunitat d'un gran potencial que avui comença. Hi ha projectes de gran abast que tenen una influència en tot el territori nacional i europeu. Són accions que ens deixen un llegat que avui configurem a través de "Episcopus". Enhorabona pel projecte, per la valentia i per l'esforç d'encetar aquest gran potencial a tots els nivells».

Pròxims actes programats

- Visita guiada a la catedral i al palau episcopal: dissabtes 19 de desembre, 16 de gener i 20 de febrer, de 10 a 12 h.
- Trobada del clergat català: 11 d'abril a la catedral de Vic.
- Presentació del llibre sobre Torras i Bages: 16 de febrer.
- Exposició sobre Torras i Bages a Manresa, Igualada i Vic: primer semestre del 2016.

Podeu trobar més informació al portal web www.episcopus.info o contactant amb Anna Guixà (coordinadora general de «Episcopus»), coordinacio-episcopus@bisbatvic.com.

La reforma de les causes de nul·litat matrimonial

Vicent Benedito Morant, o.p. (*)

A partir del pròxim 8 de desembre es posa en marxa el decret del papa Francesc referent a l'agilització i simplificació del procés de nul·litat matrimonial, tant en el Codi Canònic llatí com en l'oriental. Vegem a què respon i què suposa en la pràctica.

La reforma del papa Francesc respon a la petició de molts tribunals eclesiàstics que veien com els processos s'allargaven perquè un segon tribunal de segona instància, diferent del que havia fet la primera instrucció del procés, havia de confirmar o tornar a instruir les causes. Aquesta mesura es prenia com una garantia en favor de la tutela de la presumpció de validesa del sagrament, però també perquè d'aquesta manera s'aconseguia que els jutges que confirmaven poguessin guardar certa distància de la mateixa Església on s'havia donat el sagrament.

No obstant això, a nivell pràctic es veia que aquesta normativa tenia diversos problemes:

En primer lloc, suposava que la decisió de primera instància no era definitiva. Amb la qual cosa, tot el que s'havia actuat i jutjat passava a uns tribunals de segona instància que perdien la proximitat dels fidels que havien sol·licitat

a l'Església que estudiés la validesa o nul·litat del matrimoni. La sensació del fidel que demanava justícia i llum sobre la validesa d'un sagrament que havia realitzat era, moltes vegades, de llunyania i de dificultat per a accedir als tribunals eclesiàstics. No oblidem que, quan parlem de «tribunals eclesiàstics», ens referim a aquells pastors i agents de l'acció eclesial que estan encarregats d'un bé espiritual tan important com aclarir la veritat d'una situació matrimonial i sentenciar segons el criteri de l'Església al respecte.

En segon lloc, havia de decidir sobre la confirmació un tribunal que no havia tingut accés directe a les parts i als testimonis quan declaraven. Això suposava que en algunes ocasions sorgissin dubtes per no veure l'expressió no verbal de les persones, les seves cares i gestos, la seva manera d'interactuar al tribunal. No és d'estranyar que en molts casos es tornaven a repetir les mateixes declaracions o informes psicològics per a acabar confirmant-se la sentència de nul·litat. La realitat en aquests casos era que no s'havia practicat una prova gaire diferent de la que ja s'havia fet per primera vegada a la diòcesi on s'havia instruït i jutjat la causa. No obstant això, s'havia perdut un

temps preciós perquè les persones poguessin reconduir les seves vides atenent a la veritat que l'Església considerava respecte de la validesa o nul·litat del sacrament del matrimoni, de vegades sis mesos o un any i en alguns casos fins i tot més.

Finalment, suposava una falta de sentit de la figura del defensor del vincle, i en general de confiança en el tribunal de primera instància. No podem oblidar que la decisió de l'Església respecte de la declaració de validesa o nul·litat del matrimoni és una decisió prudencial –de prudència i justícia–, com també ho són totes les decisions judicials. El tribunal, després d'haver sentit els arguments a favor i en contra, es pronuncia sobre la realitat d'un sacrament i d'una comunitat humana i eclesial primària com és el matrimoni. Per això és del tot necessari que cada un dels implicats pugui donar els seus arguments; i, per tant, també que algú doni els arguments a favor de la validesa d'aquell sacrament que es va celebrar en l'Església un dia. Si l'Església ha confiat aquesta tasca al defensor del vincle, i, per tant, és un ministeri públic, ¿per què l'apel·lació era automàtica sense comptar amb la seva consideració de si era convenient?

Per tot això, què suposa el motu proprio que ha signat el Sant Pare?

A nivell pràctic suposa una reducció de temps i costos del procés de nul·litat. El temps és menor perquè ens estalviem la segona instància. Els costos personals són menors perquè ens evitem la no infreqüent repetició de proves i de posicionaments. També es garanteix millor l'accessibilitat universal a la justícia per raons econòmiques, que, encara que en realitat es donava en la majoria dels casos, era desconeguda, i actualment s'assegura i proclama com a obligació i exigència. A nivell tècnic suposa una major coherència processal i un acostament de la justícia als fidels.

I als efectes de la pastoral familiar?

Suposa una major eficàcia de l'acció de l'Església particular en tota la pastoral familiar. Una major implicació de l'Església en l'atenció a aquells que dubten però volen replantejar el seu futur des de la veritat. En definitiva, és un instrument per a fer cada vegada més visible en els tribunals i òrgans eclesials el rostre de Crist que és justícia evangèlica i compassió.

(*) Vicent Benedito és el vicari judicial de la diòcesi de Solsona.

La Dita

«Qui no té un all té una ceba»

Sebastià Codina, prev.

Sense els alls i les cebes, com fariem els sofregits que es fan i es desfan? Els alls i les cebes són a totes les cuines. Si només tinguéssim un all o una ceba i no pas un forç de cada cosa, podríem estar més que satisfets. Ens adonem del fato dels altres i no ens adonem del nostre. Tothom va carregat de cebes i alls. Veiem l'equipatge dels altres d'un tros lluny: tot són ulls i un nas molt fi esgratinyant mig món... mentre la nostra vida queda per endreçar. Va tan bé fer dissabte a la casa veïna! El què no veiem, els altres ho guipen. El clatell i l'esquena, no els hem vist mai de tu a tu. Així els nostres defectes, tot i portar-los a sobre, no sabem la mala ganya que fan. Col·leccionem les nostres qualitats i les enquadernem luxosament. Dels nostres defectes, els altres en podrien fer uns quants volums amb un índex considerable...

Maria, Mare de la Misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

És significatiu que l'Any Sant de la Misericòrdia s'iniciï el 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria, ja que Maria, la mare del Senyor, és la criatura humana en la qual la misericòrdia de Déu ha actuat d'una manera singular i excepcional. Tot el misteri de Maria, des del primer instant de vida en el si de la seva mare fins a la seva assumpció al cel, manifesta la grandesa de l'amor de Déu. Ella és la mare de Jesucrist, el rostre de la misericòrdia del Pare. Per això Maria és anomenada amb tota veritat Mare de Misericòrdia, perquè és la Mare del qui ens manifesta plenament l'amor misericordiós de Déu i perquè és intercessora de la misericòrdia de Déu a favor de tots els homes. Maria ens dóna la mà per tal que tots nosaltres puguem caminar amb tota veritat pel camí de l'autèntica conversió que ens porti a les fonts de la misericòrdia i ens faci instruments de misericòrdia a favor dels nostres germans.

Maria és la que coneix més a fons el misteri de la misericòrdia divina. Ja en el cant del Magnificat proclama que l'amor misericordiós del Senyor *s'estén de generació en generació* i diu amb força: *s'ha recordat del seu amor*. Però, a més a més, Maria no és solament aquella que ha experimentat de manera excepcional la misericòrdia, sinó que

és també la que «ha fet possible amb el sacrifici del seu cor la pròpia participació en la revelació de la misericòrdia divina. Aital sacrifici està estretament vinculat amb la creu del seu Fill, als peus del qual ella es trobaria al Calvari. Aquest sacrifici seu és una participació singular en la revelació de la misericòrdia, és a dir, en l'absoluta fidelitat de Déu a l'amor que li és propi... és la participació en la revelació definitivament acomplerta per mitjà de la creu. Ningú no ha experimentat com la Mare del crucificat el misteri de la creu, l'esbalaïdor trobament de la transcendent justícia amb l'amor: el "bes" donat per la misericòrdia a la justícia» (sant Joan Pau II, *Dives in misericordia*, 9).

De la mà de Maria, Mare de la divina misericòrdia, doncs, hem de viure l'Any Sant que, el pròxim dia 8 de desembre, iniciarà el papa Francesc per a tota l'Església, i que tots nosaltres, Església de Vic, iniciarem de manera solemne la tarda del diumenge següent, 13 de desembre, obrint la Porta Santa de la Misericòrdia a la nostra catedral, a la qual arribarem fent camí de pelegrinatge des de la paròquia de la Mare de Déu del Carme de Vic. Sou tots ben convidats a participar dels dons de gràcia que el Senyor ens concedirà en aquesta jornada excepcional.

